

През средните векове наричат останките на „античния“ Олимпийон **БАЗИЛИКА**, „тъй като – признава Ф. Грегоровиус, – **НИКОЙ НЕ ЗНАЕЛ** (! – А. Ф.), че това са развалините на някога световно известния Олимпийски храм. Кириак нарича тези огромни развалини... двореца на Адриан, по-неже така му казали **САМИТЕ АТИНЯНИ**“ [195], с. 340–342. А пък те трябва да са сгреслили и едва по-късните историци „най-после са разкрили истината“ и са „поправили“ невежите жители на средновековна Атина.

Ф. Грегоровиус продължава: „През 1672 г. Бабин не е знаел къде в Атина се намира храмът на Зевс... След няколко години... Спон **СЪЩО НЕДОУМЯВА... СТРУВА ИМ СЕ**, че дворците на Темистокъл или Перикъл са сред развалините на Стоата; дворецът на Милтиад – в Одеона на Ирод Атик, домовете на Солон, Тукидид и Алкмеон – в развалините на други **НЕИЗВЕСТНИ** постройките.

Още през 1647 г... показват на Поентел древните останки от двореца на Перикъл, смята се, че кулата на ветровете е гробницата на Сократ. Споменът за Демостен е свързан с паметника на Лизикрат... Този паметник на хорег... наричали... фенера на Демостен...

Академията, Лицеят, Стоата и градините на Епикур... **ИЗЧЕЗВАТ БЕЗСЛЕДНО**. По времето на Кириак наричат Академия няколко базилики или някакви големи развалини, чието място **СЕГА НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОПРЕДЕЛИ**...

Показвали и „дидаскалиона“ на Платон „в градината“; **МАЙ** това била една кула в градините на Амπελοкипа... **НОСЕЛИ СЕ СЛУХОВЕ** за школата на някой си Кайсарини в тази планина... Лицеят или Дидаскалионът на Аристотел били объркани с развалините от театъра на Дионисий...

ПРЕМЕСТИЛИ Стоата и школата на Епикур в Акропола, в големите постройките, който трябва да са били част от Пропилеите, **БЪРКАЛИ** храма на Нике с... школата на Питагор.

На запад от Акропола **ПОКАЗВАЛИ** школата на циниците, до която, **КОЙ ЗНАЕ ЗАЩО**, била и школата на трагиците. **СМЯТАЛИ**, че развалините край Калирое са останки от сцената на Аристофан“ [195], с. 340–342. И така нататък.

Ще прекъснем цитатите. Списъкът им продължава няколко страници. Картината на **АРХЕОЛОГИЧЕН ХАОС** и объркване в историята на град Атина е напълно ясна. И **ВСИЧКО ТОВА СЕ СЛУЧВА ПРЕЗ XVI–XVII В. ОТ Н. Е.**

Византия пада през 1453 г. Последните франки защитават Акропола още известно време, но османският пълководец Омар, побеснял от упоритата съпротива на тази силна крепост, заповядва да започне **АРТИЛЕ-**